

ning. Jeg anser det for et stort Fremskridt, at det bliver Staten og ikke private, der skulle værne om de danske Kyster. Men jeg vilde, som sagt, gerne anbefale dette lille Ændringsforslag; jeg tror ikke, at Kystfredningen i mindste Maade vil lide Skade ved, at man lader det bero paa et Skøn fra Kommissionen, om Strandbredden skal være inddragen under Forbudsbestemmelsen.

N. Jensen: Jeg ønsker at knytte nogle Bemærkninger til en Udtalelse, som findes i Betænkningen. Der staar, at Ministeren ved en Konference med Udvalget har udtalt, at han for at sikre sig, at Loven om Kystfredning blev ført ud i Livet paa rette Maade, i god Tid vilde rette Opfordring til Amdsraadene om, at de ved Valget af Medlemmer til Kystkommissionen vilde drage Omsorg for, at alle de Interesser, der burde varetages ved Kystfredningens Gennemførelse, kom til deres fulde Ret. Paa Grundlag af denne Udtalelse har Udvalget undladt at stille et Ændringsforslag, der, saa vidt jeg har forstaaet den ærede Ordfører, vilde have gaaet ud paa, at man fik sagkyndige Folk ind i Kommissionen. Men naar den højtærede Landbrugsminister her vil, som man har Grund til at antage, sørge for at henlede Opmærksomheden paa dette, antager jeg, at man kan naa samme Resultat uden noget Ændringsforslag. Jeg tænker her paa Stenfiskerne. Det vilde ikke være af Vejen om et Medlem af denne Korporation kom til at sidde i en saadan Kystkommission. Der er vel ingen, der har større Kendskab til Kysterne end netop de, der have arbejdet saa meget ved dem, og der er jo ikke Fare for, at de vilde være i Flertal. Det forekommer mig, at det vilde være ret praktisk, om de bleve repræsenterede i en saadan Kommission. Stenfiskeriet paa vore Kyster er ikke saa lille en Forretning, det beskæftiger mange, og det er en ret anseelig Kapital, der indvindes. Paa sine Steder er der stor Trang til Sten, saa at disse maa føres langvejs fra fra den ene Strand til den anden, og derfor mener jeg, at man ikke maa gøre dem Arbejdet vanskeligere end det netop er nødvendigt af Hensyn til selve Hovedformaalet: Fredning af Kysterne. Det skulde glæde mig, om Landbrugsministeren vilde henlede Opmærksomheden paa det, jeg her har nævnt.

Der næst kan jeg ikke undlade at udtale min Paaskønnelse af, at man ved Ændringsforslaget under Nr. 10 til § 9

har taget Hensyn til det Ønske, der var udtalt i et Andragende, at Fartøjerne ikke skulle have paamalet hele Ordet „Stenfisker“, men kun Begyndelsesbogstaverne og Registernummeret. Jeg tror, det er fuldstændig tilstrækkeligt til, at man kan vide, hvad det er for et Fartøj, der eventuelt har forsyndet sig.

Det er klart nok, at efter dette Lovforslag, som man nu tør have noget Haab om vil blive ophøjet til Lov, vil uhyre meget afhænge af denne Kystsikringskommission baade med Hensyn til, hvor langt Forstranden regnes at gaa, og hvad der afgør, om Strandbredden er bevokset eller ikke. Det forekommer mig, at det har sin store Interesse, at Kommissionen bliver sammensat saadan, at den bliver saa alsidig som vel muligt, og det, tør man vel ogsaa gaa ud fra, har været den højtærede Ministers Mening. Jeg vil ønske ham Held og Lykke til, at Lovforslaget maa blive gennemført, idet der jo ikke er store Uoverensstemmelser om, hvordan det skal se ud.

P. Madsen: Et Mindretal paa 7 Medlemmer har ikke kunnet slutte sig til Ændringsforslaget under Nr. 5 til § 3. Jeg skal indrømme, at det nævnte Ændringsforslag ser ret uskyldigt ud. Det gaar nemlig ud paa, at der i Paragraffen indføjes en Bestemmelse om, at hvis Kommissionen finder, at der paa Dele af en Kyst er Grund til overordentlige Sikringsforanstaltninger, indsender den herom Beretning til Landbrugsministeren. Men da vort Land er saa rigt paa Kyster, og da Havet mange Steder øver en stærk Indflydelse paa disse, vil det neppe slaa fejl, at der fra Kommissionerne vil indgaa en Mængde Beretninger til Landbrugsministeren om, at der trænges til Sikringsforanstaltninger forskellige Steder, og det næste Skridt vil ganske sikkert være, at der fra Lovgivningsfaktorernes Side bliver arbejdet paa at tilvejebringe Sikringsforanstaltninger. Man maa nemlig gaa ud fra, at naar denne Bestemmelse indføjes i Paragraffen om Sikringsforanstaltninger, vil man ræsonnere som saa, at det maa være Meningen, at der skal indføres Sikringsforanstaltninger forskellige Steder ved Kysterne, hvor det tiltrænges, og jeg frygter for, at det let kan blive finansielt uoverkommeligt. Uden at komme ind paa de kostbare Foranstaltninger, som ere truffene ved Jyllands Vestkyst, hvor der paa faa Mile er opført Sikringsforanstaltninger